

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De missa ad eum à Cosma & Seueriano abdicatione. Caput XXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGR. HISTORIAE

nafteria autem, tum quæ hic sunt, tum quæ Hierosolymis, Dei iuante gratia, in recta fide consentiunt: aliæque plurimæ ciuitates & episcopi eodem modo. Pro quibus omnibus, & pro nobis quoque tu, sanctissime domine, & pater, noster honoratissime præcari digneris, ne intremus in tentationem.

De missa ad eum à Cosma & Seueriano abdicatione. *Caput XXXIII.*

Quoniam autem istæ literæ memorant Episcopos, qui ecclesiæ Apamææ parebant, à Seuerio desciuisse, deinceps ponamus in medio, quod à Patribus nobis traditum est, licet nulla historia hucusq; comprehensum. Cosmas, qui nostræ Epiphaniæ Orontem fluuium tangentis episcopatum gessit, & Seuerianus episcopus Arethusa, vrbis finitimæ, literis Seueri de mutua communione grauius offensi, primum se ab eius communione segregarunt: deinde libellum abdicationis ad eum iam tum episcopatum Antiochiæ administrantem mittunt: quem libellum tradunt Aureliano, præcipuo Epiphaniæ diacono, qui, quoniam Seuerum extimescebat, & tam illustris episcopatus amplitudine reuerbatur, vt primum venit Antiochiâ, induit se veste muliebri, & ita ad Seuerum accedit: seque ipse effœminatum & mollem ostendit, mulieremque omnino esse simulat: atque velamine, quo caput obuoluebatur, ad pectus vsque demisso, lamentari, & exili voce velut ex imis præcordijs ducta obtestari cœpit, Seueroque prodeunti, libellum abdicationis dat: & clam omnibus, ex turba, quæ sequebatur Seuerum, euadit, fugaque sibi ante salutem parat, quam Seuerus, ea, quæ libellus complectebatur, potuisset cognoscere. At Seuerus, quanquam libellum recipiebat, & quæ in eo scripta erant, satis intelligebat, tamè in sua sede episcopali firmè perstitit ac mortem vsque imperatoris Anastasij. Vbi autem Anastasius de his, quæ Seuerio acciderant, certior factus est (facinus namque tam benignè & clementer ab Anastasio editum, hoc loco commemorandum est) mandatum dat Asiatico, præfecturam Libæesæ, quæ est in Phœnicia

nicia gerenti, vt Cosmam & Seuerianum suis sedibus expelleret, propterea quòd Seuero libellum abdicationis miserant: qui cum venisset in orientem, & multos Seueriani & Cosmæ doctrinis adhærescentes, & suas ipsorum ciuitates strenuè propugnantes reperiret, retulit ad Anastasium hos sine sanguine non posse suis sedibus exturbari. Itaque tantum in Anastasij animo insedit clementiæ & mansuetudinis, vt per litteras Asiatico planè significaret, se velle nullum facinus aggredi, quantumuis magnum & memorabile, si vel gutta sanguinis pro eo fundenda esset. Hic quidem ecclesiarum totius orbis terræ status fuit, dum regnaret Anastasius: quem nonnulli, tanquam concilij Chalcedonenfis aduersarium existimantes, ex sacris tabulis exemerunt: Hierosolymis autem anathema fuit illi denuntiatum.

De Tyrannorum Isaurorum euerfione.

CAPVT XXXV.

NON fuerit forsan ab eo, quod sumus antè polliciti, alienum, si alias quoque res Anastasij temporibus gestas huic hystoriæ attexamus. Longinus Zenonis frater, cum in patriam, vt antè dixi, venisset, bellum palam contra imperatorem parat: & multis copijs vndique collectis, (quibuscum episcopus duntaxat prouinciæ Apamiæ, quæ est in Syria, coniunctus fuit) vnà cum Isauris & ipse quoque Isaurus ad bellum gerendum proficiscitur. Cui bello finis tandem imponebatur, partim quòd Isauri, qui vnà cum Longino ad bellum iuerant, penitus deleti, partim quòd Longini & Theodori capita à Ioanne Scytha Constantinopolim missa fuere: quæ quidem capita imperator palis alligata, in loco, cui Sycæ nomen est, è regione Constantinopolis in vltiore maris littore sito suspendit: gratum sanè spectaculum propterea Constantinopolitanis, quòd ipsi à Zenone & Isauris grauibus antè affecti fuissent incommodis. Alter porrò Longinus, cognomento Selinuntius, qui magnâ partè tyrânidis pariter occupauerat, & Indus vnà, à Ioanne cognomine Cyro viui capti ad Anastasium mittuntur, quæ res animos

Selinuntius à Cusp. dicitur.

etiam